

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 8 listopada 2010 r. — Lebara LTD przeciwko Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-520/10)

(2011/C 30/29)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lebara LTD

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Gdy podatnik („przedsiębiorca A”) prowadzi sprzedaż kart telefonicznych uprawniających do uzyskania usług telekomunikacyjnych od tego podmiotu, czy art. 2 ust. 1 szóstej dyrektywy VAT⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorca A dokonuje dwóch dostaw dla celów podatku VAT: jednej w chwili pierwszej sprzedaży karty telefonicznej przez przedsiębiorcę A innemu podatnikowi („przedsiębiorcy B”), a drugiej w momencie jej umorzenia (czyli wykorzystania przez daną osobę — użytkownika końcowego — w celu wykonania przez niego rozmów telefonicznych)?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, w jaki sposób (zgodnie z prawodawstwem UE dotyczącym podatku VAT) należy stosować podatek VAT w ramach łańcucha sprzedaży, gdy przedsiębiorca A sprzedaje kartę telefoniczną przedsiębiorcy B, przedsiębiorca B odsprzedaje kartę telefoniczną w państwie członkowskim B, a ostatecznie nabywa ją użytkownik końcowy w państwie członkowskim B, przy czym użytkownik końcowy wykorzystuje tę kartę do prowadzenia rozmów telefonicznych?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)

Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 24 sierpnia 2010 r. w sprawie T-386/09 Gruas Abril Asistencia, S.L. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 8 listopada 2010 r. przez Grúas Abril Asistencia, S.L.

(Sprawa C-521/10 P)

(2011/C 30/30)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Grúas Abril Asistencia, S.L. (przedstawiciel: adwokat R. García García)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Uwzględnienie przedstawionych argumentów i — po dopełnieniu niezbędnych wymogów prawnych — uchylenie zaskarżonego postanowienia o niedopuszczalności, dopuszczenie skargi o stwierdzenie nieważności ze względu na to, że strona wnosząca odwołanie ma legitymację procesową do wniesienia powyższej skargi, oraz rozstrzygnięcie co do istoty sprawy zgodnie z żądaniami skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie dotyczy postanowienia wydanego przez Sąd, który orzekł niedopuszczalność skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej o niewszczęciu postępowania w sprawie naprawienia naruszeń, na które skarżyła się wnosząca odwołanie. Sąd podniósł, iż tego rodzaju odmowa nie podlega zaskarżeniu przez jednostki.

Wnosząca odwołanie jest zdania, że jednostki, jako osoby będące adresatami decyzji, które to decyzje dotyczą ich bezpośrednio i indywidualnie, mają legitymację procesową do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności zgodnie z postanowieniami art. 230 WE i art. III-365 Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy oraz zgodnie z orzecznictwem. Żąda uchylenia stwierdzenia niedopuszczalności i tym samym dopuszczenia wniesionej skargi o stwierdzenie nieważności.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgerichts Würzburg (Niemcy) w dniu 9 listopada 2010 r. — Doris Reichel-Albert przeciwko Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

(Sprawa C-522/10)

(2011/C 30/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Sozialgerichts Würzburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Doris Reichel-Albert

Strona pozwana: Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis art. 44 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym okresy sprawowania opieki nad dzieckiem, ukończone w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej należy uznać za ukończone w kraju jedynie w sytuacji, gdy zwykłym miejscem pobytu rodzica sprawującego opiekę oraz jego dziecka była zagranicą, a w okresie sprawowania opieki nad dzieckiem albo bezpośrednio przed urodzeniem dziecka ze względu na wykonywaną w tym państwie pracę najemną albo działalność na własny rachunek rodzic ten ukończył obowiązkowe okresy składkowe, albo gdy w przypadku wspólnego pobytu małżonków lub partnerów za granicą współmałżonek lub partner rodzica sprawującego opiekę nad dzieckiem ukończył takie obowiązkowe okresy składkowe albo nie ukończył ich jedynie z tego powodu, że należał do kręgu osób wymienionych w § 5 ust. 1 i 4 SGB VI, albo zgodnie z § 6 SGB VI był zwolniony z obowiązku ubezpieczenia (§ 56 ust. 3, zdanie drugie, trzecie; § 57; § 249 SGB VI)?
- 2) Czy przepis art. 44 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego należy, odbiegając od jego brzmienia, interpretować w ten sposób, że wyjątkowo okresy sprawowania opieki nad dzieckiem należy uwzględnić także w przypadku niepodjęcia pracy najemnej albo nieprowadzenia działalności na własny rachunek, jeśli w przeciwnym razie zgodnie z odpowiednimi przepisami nie zostaną one zaliczone ani we właściwym państwie członkowskim, ani w innym państwie członkowskim, będącym zwykłym miejscem pobytu danej osoby w okresie sprawowania opieki nad dzieckiem?

⁽¹⁾ Dz.U. L 284, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 10 listopada 2010 r. — Wintersteiger AG przeciwko Products 4U Sondermaschinenbau GmbH

(Sprawa C-523/10)

(2011/C 30/32)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Wintersteiger AG

Strona pozwana: Products 4U Sondermaschinenbau GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sformułowanie „miejsce, gdzie nastąpiło lub może nastąpić zdarzenie wywołujące szkodę” w art. 5 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 (rozporządzenie Bruksela I)⁽¹⁾, w przypadku gdy osoba zamieszkała w innym państwie członkowskim zarzuca naruszenie znaku towarowego, chronionego w państwie sądu, poprzez użycie identycznego z tym znakiem słowa kluczowego (AdWord) w wyszukiwarce internetowej, która oferuje swoje usługi na różnych skierowanych do konkretnego kraju domenach pierwszego poziomu, należy interpretować w ten sposób, że
 - 1.1. jurysdykcja jest uzasadniona jedynie w sytuacji, gdy słowo kluczowe używane jest na tej stronie internetowej wyszukiwarki, której domena pierwszego poziomu dotyczy państwa sądu;
 - 1.2. jurysdykcja jest uzasadniona już z tego powodu, iż strona internetowa wyszukiwarki, na której używane jest to słowo kluczowe, jest dostępna w państwie sądu;
 - 1.3. jurysdykcja zależy od tego, iż oprócz dostępności strony internetowej spełnione są także inne warunki?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1.3:

Według jakich kryteriów należy ustalić, czy w przypadku użycia znaku towarowego, który jest chroniony w państwie sądu, jako słowa kluczowego na stronie przeglądarki internetowej o domenie pierwszego poziomu odnoszącej się do konkretnego kraju, innej niż domena państwa sądu, jurysdykcja określona jest na podstawie art. 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).